

Sadržaj:

UTICAJ EMOCIJA NA PROCES DONOŠENJA ODLUKA

Abstrakt: U radu je opisan sam proces donošenja odluka. Svako odluci prethodi veliki broj faktora koji moraju biti zadovoljeni kako bi odluka bila racionalna. Proces donošenja odluka se smatra kompleksnim procesom koji treba prvo upoznati, razumeti i njime upravljati a sve u cilju donošenja optimalne odluke, odnosno racionalnog odabira jedne alternative od skupa raspoloživih. Akcent u ovom radu se stavlja na uticaj emocija i formiranog emocionalnog iskustva na proces donošenja odluke. U drugom delu rada je dat pregled današnjih teorija o emocijama, razlike i sličnosti među njima kao i stepen verovatnoće uticaja emocija na racionalno donošenje odluke. Dugo se smatralo da emocije imaju razarajući uticaj na proces donošenja odluka. U ovom radu opisan je nov pogled na uticaj emocija kao informatičkog inputa u procesu donošenja odluka i opisuju se posledice odluka kod kojih su emocije blokirane. Takođe je dat pregled pozitivnih i negativnih uticaja emocionalnog iskustva na proces donošenja odluka. Rad je prožet nizom primera donošenja odluka na osnovu već prethodno formiranog emocionalnog iskustva. Krajnji cilj ovog rada je bolje razumevanje procesa donošenja odluka, uticaja emocija prilikom donošenja odluka, načina na koji se formirano emocionalno iskustvo može iskoristiti za efikasno donošenje odluka, kao i vrednovanja odluka prilikom čijeg donošenja su emocije bile isključene. Analizom većeg broja slučajeva biće dokazano da se u istoj situaciji doneta odluka sa, odnosno bez učešća, emocija bitno razlikuje. Ključne reči: Odlučivanje, emocije, emocionalno iskustvo, limbički sistem.

1. UVOD

Savremeni način poslovanja zahteva od menadžera da sve češće donose važne poslovne odluke u uslovima stalnih promena u okruženju i situacijama kada se ne može doći do egzaktnih podataka za sve parametre koji utiču na donošenje neke poslovne odluke. Sa druge strane, pogrešne odluke mogu biti katastrofalne i nenadoknadive, tako da menadžeri moraju biti sposobni da odluke donose sa malim rizikom, a to se postiže savremenim metodama gde se koriste višekriterijumske metode i grupno odlučivanje. Naravno da korišćenje metoda višekriterijumske analize nisu same po sebi dovoljne, jer će uvek menadžeri imati odlučujuću ulogu kroz definisanje samog problema, određivanje težinskih koeficijenata i davanju ocena za kvalitativne kriterijume.

Odlučivanje je proces u kome se vrši izbor između više alternativnih mogućnosti za promenu stanja sistema radi postizanja cilja. Rezultat odlučivanja su odluke kojima se definišu ciljevi organizacije, potrebna sredstva, kadrovi i vreme za ostvarivanje postavljenih ciljeva, otklanjaju se nastale smetnje i dileme. Proces odlučivanja otvara se kada se utvrdi potreba za donošenjem neke odluke. Nakon donošenja odluke slede aktivnosti sprovođenja donešene odluke i kontrola postignutih rezultata u sprovođenju [3].

Proces odlučivanja sastoji se iz sledećih aktivnosti:

- postavljanje ciljeva koje treba postići odlukom;
- utvrđivanje načina za postizanje ciljeva;
- utvrđivanje varijanti i izbor najpovoljnije;

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com